

עין משפט
ור מציוד

צח א מ"י פ"ח מהל'
מתנות פני"ח הל"י יב
ופי"ד מהל' אישות הלכה
(ט) פוס"ע י"ד פ"י רנב סעיף
ד (וטו"ע אה"ע פ"י עה
סעיף ב):

צמח ב ג מ"י פ"ד מהל'
אישות הלכה יט סמג
לארץ פא עוש"ע אה"ע ס'
עם סעיף ב ג
ק ד מ"י פ"ח שם הל' ה
סמג לארץ פה עוש"ע שם
ימין עט סעיף א וס' נד
סעיף ג

קא ד' טושי'ס ס' ס'טן עט
ס'ט' א:
ק'ב ו' מ' פיי'ס א'ס הל' א'
ב' ס'טן ע'טן מ'ט טושי'ס
א'ס ס'טן ט'ט ס'ט'ט' א' ב':
ק'ב ז' מ' א'ס ו'פיי'ט א'ס
הל'ס א' ס'טן ע'טן מ'ט
טושי'ס א'ס ס'ט'ט' ב' ו'פ' ק'א

קדוה ט מיי' סייב שם הללה
א ב וסיי'ה שם הללה א
ממנ שם טושי'ע שם פ'י סט
סעף א ב וסימן קיב סעף
א;
קדוה ט מיי' סייב שם הללה
א ב וסיי'ה שם הללה א
ממנ שם טושי'ע שם פ'י סט
סעף א ב וסימן זג סעף
א;
והי' זל הוי' א

יחסי נח סעף א'
ק' י מ"י ש"ס א'
סמג פל"ח ע"א טו"ע
ש"ס סמג נח סעף א'
ק' כ מ"י ש"ס א' סמג
ש"ס טו"ע ש"ס ס' ק'ג
סעף א':
ק'ה ל מ"י ש"ט ש"ס א' ג
סמג פל"ח ע"א טו"ע
ש"ס ש"ס ס' ח"א פל"ח ב':

תורה אור השלם

1. הולא פוסל לרעב לחמך
עצמים מרודים תביא בית
כי תראה ערם וכסיתו
מבשרך לא חתעלם:
ישעיה נח ז

2. קחו נשים ודולידו בנים
ובנות וקחו לבנים נשים
את בנותיכם תנו לאנשים
תלדנה בנים ובנות ורכו
שם ואל תמנעו:

יְדִמְיָהוּ כֵּט ו'

תוספות רי"ד

[illegible]

א"י כרבי ואינו נזכר בקריקור
א"י כרבי מאתבירי וז"ל מרבו:
מ"א כרשם שיכול לפסקי מזוז
נכסי יחומים ואם צריכה רפוא
ותחבחה: פ"י דכין שיש לה
מזונות: קריביר דר"י ה"ו לה
ז"ל קצי' לה מדי לרפואה. פ"י
ופלמרים שענות לבעל דין. מש
תעלה ולבסוף סבר אדם שחש
י"ם פסקותיו וכן א"י ח"י"ם
א כתב לה בנין ארזין דיהודין
ד"ד בנן נקבין דיהודין ליכי מ

נערה שנתפתתה פרוק רביעי כתובות

בז' ארשטא קאזי: (ע) **אמר** דרי גימח
מה רשאי: לפי שרפואה היא בכלל מזונות
ידיה שעד עכשיו אבל אינו ראוי לומר
עצמה לפי שלא קבלה תשלום מפירות

בה שוויה
שתקנו
מתטלטי
מתטלטי
בין:

בכחוכחה: פֶּסַע רָאָה
רצה פורה רצה אינו
אומר אם היה פרקנו
אם לאו אינו פורה
תרי קולי אית ליה:
תנו רבנן ^אאלמנה
וצריכה רפואה הרי
שמעון בן גמליאל א
קצבה תרפאה מכת
הרי היא כמזונות
הקוה דם בארץ ישראל
קצבה קריביה דרבי

אבא דהות צירכה
 ור להו "איזילו קצוז ליה מדי
 בי הדיינן מעיקרא מאי סבר ולב
 תעלם לבסוף סבר "אדם חשונו
 יהוה לזיכ מנאי אינון ירתון
 ק חייב שהוא תנאי ב"ד "ה"נ ג
 תונן מנכסי עד דתלקחון לגוברין
 בא בביתו ומיתונא מנכסי כל
 תנאי בית דין כך היו אנשי י
 שי ירושלים אנשי יהודה היו כוח
 לפיכך אם רצו יורשין נותנין
 י יוחנן משום רבי שמעון בן
 נדי שקיפון אדם ויכתוב לבתו
 לירות ברתא לא תירות ואתו
 יתא הוא דכתיב "קחו נשים ו
 נותיכם תנו לאנשים "בשלמא
 ייה הא קא משמע לן דנלכש
 י עלה ואתו נסבי לה ועד כס
 י נכסי ואימא דאב לירות
 ולא כתב ואימא היכא דכתב
 ב לא לכתוב בעל "לא פלוג
 שויה רבנן בת בין הבנות
 כתובה שויה רבנן תטרון
 דליכא "מותר דינר "במקום
 רבנן רב פפא איעסק ליה
 כתובתה שמע יהודה בר מרי
 א הוה קא מפטר מיניה אמר

[illegible][illegible]

דגילו להעלות על דמיון: כנגד כתובתה.
 ויחזיק טעם חמור מן העיקר חנני כתובתה
 קולו. לא יותר על דמיה שהיא ראויה
 מכותה: ולדבר רשואה הרי היא חמונה.

והם יצאנו רפואה הרי הרפואה
כמוצאת דברוייהא מיוצא נפשו:
אין להם קצבה הלכך יפאסו: שיש
לה קצבה שאינה חולה תדיר אינה
בכלל ממוצות: קונו ליה מידי לרופא.
שקבל עליו רפואתה עולמית
וכן: כעורבי הדיינין. אבא אבא
מנעלי דין ומטעס וזכותי לדין
ועוד [הדין לפני] הדיינין לזכותו
מיקרי עורבי הדיינין שעורב את
הדיינין להפוך לבס לזכותו של זה:
מתיירא. כשחשיו עזתה ונכסו.

רעס אהובון. בני אשה אחרת אס
תמותי צחי ואירשך יטלו בניך
כתוביך. ונפקא מינה שמה מרובה
היא או שמה ירו בני אשה האחרת
מרובים וינצח מעטם ועוב לכן
שיטלי כתובת אמן והמרובים כתובת
אמן ואפי' הכתובות שוות: כל ימי

מינא ארמוסויך. ימינו מיין משך אלמוטוויך.
גב'. מאפן מה שטענען כסובע בנין
 דערין. **מחבר** האט שפילט יורש אל אשש
 למע תקנו שירוש לבניה מה שירש
 ממנה דהיינו דעוויט עשה: **ויוון לבטא.**
 דעוויט יפה דאלטו מתה יירשו צניה:
דרכמא דאורי כרא לירוש. דכמיר
 (ומדבר דו) איש כי ימות וכן אין
 וגו' הא ים לו בנו יורשו ולא בתו:
וסקון דסירוס כראא. שירש: **לא האב**
 ממונו שהיו בניו לירשין יירש: **בשלא**
בנו בידו. לבקש לו אשה שדרכו של
 איש לחור על אשה: **אלא בכו מי**
בידו. וכי דרך האב לחור על איש:
ואימא דאב לירוש דבעל לא לירוש.
 כיון דטעמא כדי שיקפון יתן לבתו
 חיון דתקון דעוויט דיהב אב לבתו
 לירושון צנים דילא אלב שאר כתובות
 נכסי הכעל כגון מנה מאתים ותוספת
 דבעל לא לירושון: **אם כן.** ללא ירשו
 לשאר הכתובה: **אם כן מימנע ולא**
כעב. לבתו אחרי גזי משקיע על
 שלו מלהוריש לבני בתו חף איני
 אחשוך ידו מהלכות לו דעוויט: **היבא**
דכסא אב כו'. כיון דטעמא משום
 שיקפון אב לבתו דעוויט לבתו היא
 היבא דכתב אב דעוויט לבתו נכתוב
 בעל תנאי כתובת בנין דערין והיבא
 ללא תנאי דעוויט לבתו לא נכתוב
 בעל תנאי כתובת בנין דערין: **על**
על דכעב. לא חלקו בין כתובה

לכחודו אחרי שרוב כתובות יש
בנים ממנה אלה' ש' לו כת' מן
שנה זמנן בנין דערין: כנחלה שויה
אח' אח' וזנות לא האחרת משול בת'
מן בין הכנות: לא פלוג רבנן. במשפט'
כיון לדעתא משום נדוניית רבי האס'
גמ' בנין דערין: ככסובה שויה רבנן.
גריס פקד אע"פ (לכאן) ירמון פקד. ואין
אח' כדון כתובת בנין דערין אלה' מנה
חולס דאורייתא. משום נחלה דערין: לא
אח' מותר דיה' שיתקלובו פשה נחלה
אורייתא. תמיו ויהי ויהי רב פשה לבני'
תמידי וקסברדרין (דף ד:). ומי אמרין
הערה לכתוב כתובתה וש' יפסוק אביה'
נעל רשות מרב פשה לחזור לאחריה':

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) יצאן מה ע"ש
(ב) ומספחא מ"ד (ג) לקמן
סו. ע"ש (ד) וברכות יט.
וה"ל (ה) כ"ב קל"א.
(ו) ג"ח שם (ז) לקמן
(ח) ובהנהגה שנתפשה חתה
מינה ויחשבו (בראשית לו)
והנהגה ויגדלו ע"י חת"ס.
(ט) לקמן להל' (י) קודש
ל' (יא) וינחמו לה (יב) כ"ח
נ"א (יג) לקמן נה. כ"ב קל"א.
(יד) לקמן להל' (טו) וקודש
כ"א (טז) כ"י ע"ש (יז) ויגדלו
ל' ויחשבו

הנהגות הב"ח

(א) נח' היכול לכתוב חכ
ולכתוב וס' לא לכתוב בעל
תא"מ. ונ"ב ס"א לא גרסינן
ל"ה: (ב) תוב' ד"ה תטרור
וס' שידע גם המקשה. נ"ב
ע"ן כס' אע"פ דף נה:

מוסף רש"י

[illegible]

יחסות רי"ד (המשך)

בנידן הם יורשין כל הכתוב
בשטר המהבזה בני נתיניה
כלי תפסת בנ"י ונ"י ונ"י
מקנה והוא אין אדם מקנה
דבר למי שלא בא לעולם
ואפילו לר"ם דאמר דא
מקנה דבר שלא בא לעולם
למי שישנו בעולם אלא
למי שאינו בעולם לא ומשנ
תנא ב"ר שאז: ר"י מוש
שמן ממיזן מה הקני תחתיה
בנידן: מי המירד ר"י מאחר
למה הקני בעל יורש את אשתו
למיזן הקני שיוורש לבנים
מי שיוורש אחר ממנה הרינו
דנתי"ם כל שיקופין אדם הני
לכחו כגון מי שאלמלא
היה נשוי לא היה נשוי

לא הקטנוהו ילה כלא"ה (האב)
עכשיו יתה דאמר (האב)
האב יתה דאמר עכשיו יתה
פ"י אחרי שהתקנה היא כד
התנה פ"י יאמר כך אחרי שה
התקנה הוא כד יתנה פ"י
בין לו שלא תהא כחובה
אני כחובה בנ"ר ממשלש
כי ממשלש והשתא כחובה
כאן כמעט היא ונשתעבדה לו
ואין ירושה משעבדים. פ"י
נאליא מותר דינר לחלוק